

VIDIK

LIST ŽUPE SV. VIDA • VIDOVEC • ISSN 1334-6547 • GODINA XVIII • BROJ 36/2016.

Ulazi Božić

*Zasniježilo
Jele u nanosima
Putovi zmeteni
Vidljive tragove
Ostavljaju koraci
To je prosinac
Došašće...
Zornica, danas, sutra...
Sramežljivo
Zamirisali klinčići
Med i cimet
Badnjak...
Sjaj zvijezde
Glorija u zraku
Škripe vrata
Šušti slama
Tihim korakom
Ulazi Božić*

Antonija Zagorec

„VIDIK“ glasilo za vjersku izobrazbu i aktualnosti župe Vidovec.

Odgovorni urednik:
vlč. Dragutin Bogadi.

Redakcijski kolegij:
vlč. Marijan Kovačić,
Jasmina Canjuga,
Martina Cuković,
Snježana Košić,
Ivančica Košić Čačić,
Zoran Košić Čačić,
Sandra Priher,
Helena Ris,
Antonija Zagorec.

Fotografija:
vlč. Dragutin Bogadi,
Ivica Pozder,
Zoran Košić Čačić,
Zlatko Smerke.

Adresa uredništva:
Župni ured Vidovec,
Trg sv. Vida 6,
42205 Vidovec.
Tel./Fax: 042 741 332.

Web:
zupa-vidovec.hr

Fotografije i rukopise ne
vraćamo.
Suradnja nije honorirana.

Glasilo izlazi periodično.

Troškove namirujemo
darovima župljana i
donatora.

**Grafičko oblikovanje i
tisk:**
Nakladnička kuća „Tonimir“
Varaždinske Toplice

RIJEČ UREDNIŠTVA

Dragi čitatelju župnog lista „Vidik“!

Prije nekoliko godina u Glasu Koncila izašao je zanimljiv tekst pod naslovom: „Kako je Božić ukrao Advent“ i zaista iz godine u godinu svjedoci smo da prvim danom adventa za većinu ljudi zapravo počinje Božić. Iako bismo na prvi pogled mogli zaključiti kako advent u posljednjih nekoliko godina doživljava svoju pravu renesansu jer na svakom koraku možemo vidjeti plakate ili reklame koje pozivaju na „Advent u Varaždinu, Zagrebu, Beču, Budimpešti...“, pohodimo li iste možemo zaključiti kako se zapravo radi o velikoj komercijalizaciji sa ciljem prodaje, zarade, popularizacije gradova, koja sa pravim smislim i ciljem adventa nema gotovo ništa zajedničko. Jer advent nisu blještave lampice, kuhano vino i kobasice, okićeni borovi na svakom koraku, umjetna klizališta... Advent je milosno vrijeme priprave za Kristov dolazak u obliku malenog djeteta da bi nama bio bliži. Advent su zornice, advent je molitva, advent je isповijed, pomirenje i zajedništvo. Nipošto ne bi htjeli ostaviti dojam kako smatramo da je nešto loše u obilježenju takvih manifestacija, naprotiv ako vas odlazak na njih potakne na smiraj, pruža osjećaj topline i radosti, potiče obiteljsko zajedništvo, dapače, ali imajte uvijek na pameti istinski smisao adventa.

Dogovarajući ovaj broj na poticaj našeg župnika Drageca za temu broja odabrali smo razmišljanje o duhovnoj i tjelesnoj kozmetici. Obje su važne za svakodnevni život, no u kojoj mjeri se posvećujemo jednoj ili drugoj tj. pojednostavljeni, koliko vremena provodimo u kupaoni uređujući tijelo, a koliko u ispovjedaonici uređujući dušu?! Kao izvrstan primjer zagovornika duhovne kozmetike, a prateći svakodnevne aktualnosti koje se na bilo koji način dotiču naše župe, osvrnuli smo se na blaženog Kardinala Stepinca u čiju svetost vjerujemo i željno je iščekujemo. Povodom blagdana svetog Vida, na poseban smo način Bogu bili zahvalni za našeg župnika Drageca, stoga koristimo ovu priliku, da svima onima koji taj trenutak nisu mogli podijeliti s nama, prenesemo riječi koje su mu tog dana bile upućene.

I za kraj ovog uвода, od srca vam želimo radostan i blagoslovljen Božić – Isusov rođendan, ujedno i rođendan svakoga od nas jer su upravo Kristovim dolaskom na zemlju stvoreni preduvjeti za naše konačno spasenje u Bogu.

Uredništvo

Radost pred Božić

Kad Božić nam bliži se
tad radost posvuda je.
Radost onome koji to želi,
tko se radosno Isusu veseli.
Radosno se i mirisi kućom šire,
dok nam orehnjače iz pečnice vire.
S radošću ćemo i bor okititi
tako kuću za blagoslov pripremiti.
Polnočku ćemo pohoditi,
rođenje Isusa slaviti.
Jedni drugima ćemo čestitati,
Božiću se radovati.

Biserka Presečki

Kozmetika tijela i duše

Ulaskom u trgovinu ili robnu kuću ne možemo već s vratiju ne primjetiti police prepune razno raznih kozmetičkih proizvoda: krema, pudera, parfema, ruževa, losiona, šampona, itd. A svemu je zajednički cilj zaštititi izgled ili miris ljudskog tijela ili pak ukloniti i prikriti određena fizička oštećenja i nedostatke.

Na usredotočenost na tjelesno jasno ukazuje ponuda proizvoda u trgovinama.

Upotreba kozmetičkih proizvoda je vrlo raširena, posebice kod žena, jer živimo u svijetu koji izričito naglašava fizičku ljepotu. Stoga ne čudi da proizvodi za ukrašavanje i uređivanje tijela, odnosno „šminke“, od davnina imaju svoje sigurno tržište u svijetu.

Briga za tijelo

Katekizam Katoličke Crkve (KKC 364) jasno naglašava da nikako ne smijemo prezirati tjelesni život, već tijelo trebamo smatrati dobrom i vrijednim časti kao od Boga stvorenim i određenim da uskrse u posljednji dan. Tjelesni je život Bog posebno blagoslovio i zaštitio petom zapovijedi sa Sinaja: „Ne ubij!“ Sam Bog nalaže da čuvamo svoj i tuđi život, da brinemo o tijelu redovitom higijenom i zdravim načinom života.

No prekomjerna i isključiva briga za tijelo jest nesiguran temelj na kojem mnogi grade svoje živote. Mnogo puta uočavamo da izvanjska ljepota postaje mjerilo vrijednosti čovjeka. „Ako sam ljepši i zgodniji – više vrijedim!“ Takav način razmišljanja je vrlo opasan jer u tom slučaju samopouzdanje osobe ovisi o mišljenju i zapažanju drugih ljudi. A često nas to može odvesti i u drugu krajnost prema oholosti i taštini, odnosno u stanja u kojima ljudi prekomjerno uzdižu sebe, svoj izgled i ljepotu, podcjenjujući bližnje oko sebe. Uz bok tome javlja se ljubomora i zavist, jer kome su misli usredotočene na izgled, taj ima i naviku uspoređivati se s vanjštinom drugih ljudi. No koliko god mi smatrali tijelo nečim dobrim i vrijednim, svakako si trebamo posvijestiti činjenicu da je ono samo materija. Sve što je materijalno je i prolazno. Zato, graditi životne temelje na nečem što nije trajno i vječno jest krajnje neozbiljno te nesigurno, pa čak i pogubno.

A što je to trajno i vrijedno pozudanja?

„Na svoju sliku stvori Bog čovjeka...“ (Post 1,27)

Razmišljajući malo na filozofski način, moramo si priznati da je svaki čovjek religiozan. Svaki od nas teži upoznati Onoga koji je „iznad“, koji drži sve konce u rukama i u kojemu je absolutna sigurnost. Mi vjernici znamo da je

to Bog. Upravo je taj absolutni vladar odlučio u vremenu stvoriti biće koje će mu biti slično i koje će biti njegova slika i prilika. Na svoju sliku stvorio je čovjeka. No tijelo nije ono po čemu smo mu slični. Ono po čemu je čovjek posebno slika Božja jest duša. Duša je ono najjunutarnije i najvrjednije u čovjeku. Činjenica da smo slični Bogu pred nas stavlja i ogromnu obavezu: čuvati tu sliku i usavršavati ju! Dužnost nam je svakodnevno ostvarivati u punini tu sliku Ljubavi, nasljeđujući Isusa Krista u služenju braći ljudima. Da bi čovjek to mogao ispunjavati treba prije svega biti poniran i skroman, a to se suprotstavlja oholosti i taštini, malo prije spomenutima.

„Vaš nakit neka ne bude izvanjski...“ (I Pt 3,3)

U Bibliji piše: „*Vaš nakit neka ne bude izvanjski: pletenje kose, kićenje zlatom ili oblačenje haljina. Nego: čovjek skrovita srca, neprolazne ljepote, blaga i smirena duha. To je pred Bogom dragocjeno.*“ (I Pt 3, 3-4) Ovaj nam navod jasno izriče kakva je to kozmetika potrebna svakome od nas. Bogu je bitna naša unutrašnjost i ljepota naše duše. „*Bog ne gleda kao što gleda čovjek: čovjek gleda na oči, Gospodin gleda što je u srcu.*“ (I Sam 16,7) A čime se to srce mora nakititi? Isus nam i na ovo pitanje daje odgovor: Ispunite srca ljubavlju! „*Ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio!*“ (Iv 15,12) Dakle, kozmetika koju je potrebno umasirati u dušu jest težnja da sve više budemo Božji tako da u poniznosti svoga srca nasljeđujemo ono čemu nas je Isus poučio. A to nadalje znači da trebamo i odbaciti sve što se protivi našem nastojanju izgradnje savršene Božje slike. Pozvani smo da iz nutrine našega bića s gnušanjem istisnemo sve nepravilnosti i grijehu te dademo Bogu da nas prožme i učini lijepima za vječnost.

Kozmetički tretman duše

Sveti Augustin u svojim promišljanjima zaključuje da je čovjek stvoren da ljubi Boga. No tu ljubav Bog nije programirao u nas, već je u svojoj mudrosti odlučio dati čovjeku slobodnu volju kojom u svakom trenutku možemo odlučiti jesmo li Božji ili ne. Sloboda je također jedan veliki vid naše sličnosti s Bogom. Ipak prvi čovjek Adam kvari Božju sliku u sebi i zloupotrebljava taj neprocjenjivi Stvoriteljev dar. Okreće se protiv njega, a ujedno se okreće i protiv sebe jer je povrijedio svoje dostojanstvo djeteta Božjega. Međutim Bog u svojoj neizmijernoj ljubavi već ima plan kako obnoviti čovjeka, pa šalje svoga Sina na svijet da nam povrati izvornu Božju sliku, stvarajući novoga čovjeka. „*Jer svukoste staroga čovjeka s njegovim djelima i*

TEMA BROJA

obukoste novoga koji se obnavlja za spoznaje po slici svoga Stvoritelja.“ (Kol 3, 9-10)

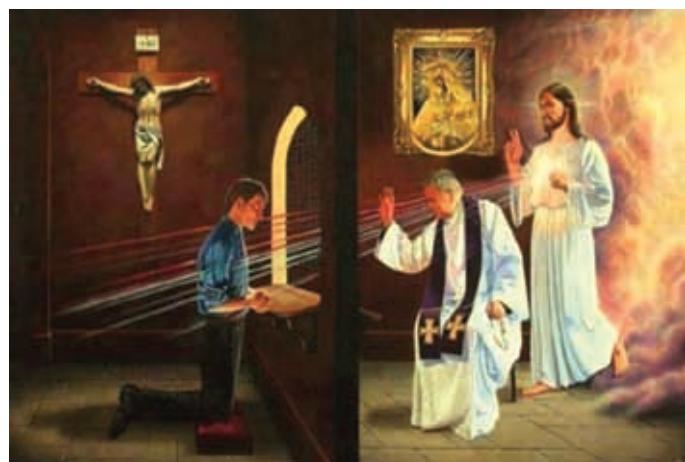
Kako bismo se potpuno obnovili i od nas se očekuje angažman. Potrebno je uvidjeti svoje pogreške i nepravilnosti koje nas odvajaju od Boga i svojoj duši pružiti kvalitetan kozmetički tretman. A taj tretman uključuje nekoliko koraka: uvidjeti rane na duši prouzročene grijehom, iskreno se pokajati i u sakramantu ispovijedi pomiriti se s Bogom i izliječiti dušu.

Kada uređujemo svoje tijelo, neophodno nam je ogledalo. Za obnovu duše tu ulogu preuzima ispit savjesti. Savjest je dakle ogledalo i podsjetnik na naše propuste i grijehu, zato ju je potrebno svakodnevno propitkivati da uočimo u kojim smo trenucima kroz dan ostvarivali sebe kao Božju sliku, a u kojim trenucima smo tu istu sliku nagrdili. Sposobnost da uočimo svoje pogreške jest još jedan izrazito vrijedan Božji dar, jer tek kada postanemo svjesni da smo se udaljili od Boga, tada počinjemo osjećati krivnju koja nas potiče da se opet vratimo milosrdnom Ocu.

Savjest nam vraća pogled na prije učinjene grijehе koje treba ispraviti.

Propitkivanje vlastite savjesti budi u nama osjećajem krivnje i žaljenja što smo pogazili ljubav prema Bogu. To je ujedno i znak da smo mi stvoreni da činimo dobro, a ne zlo. I kada uočimo svu nečistoću na svojoj duši i iskreno se zbog toga pokajemo, tada slijedi i završni korak: ispiranje prljavštine ili sakrament svete ispovijedi. Ovdje nas čeka Bog. Ali ne da nas osudi, nego da nas poput dobrog Oca koji je strpljivo iščekivao povratak rasipnoga sina, nanovo posini i obnovi svoju sličnost s nama kako bismo opet bili sposobni uvidjeti istinsku ljepotu oko sebe i ponovno bili radosni.

„Kozmetički salon za dušu“ – mjesto radosnog susreta s Bogom.

Ispovijed je iskustvo iz koje raste novi život. Bez Božjeg oproštenja grijeh nas iznutra čini ružnima i mrtvima, a tada nam nikakvo uljepšavanje tijela ne pomaže. Po svakom oproštenju grijeha mi doživljavamo novu slobodu, postajemo novo stvorenje, ponovo slika Božja. Istinska ljepota je ona unutarnja – ljepota duše, a ona počinje samo kad je Bog u središtu našega bića. On nas upravo takve i želi: sretne, slobodne i žive!

U svemu – uravnoteženost!

Do sada smo veliki naglasak stavili na unutrašnjost i ljepotu duše jer činjenica je da svetost ne izvire iz fizičke ljepote, nego iz duhovne. Međutim, kada je duša zdrava, to se također odražava i na tijelu. Stoga nikako ne smijemo zanemariti tijelo ili ga smatrati nečim lošim. U tom fizičkom dotjerivanju očituje se i naša unutarnja ljepota. Jedno je povezano s drugim jer čovjek nije samo tijelo ili samo duša, već tijelo i duša. I sam Bog to govori Kajinu nakon što je ubio svojeg brata Abela: „I Jahve reče Kajinu: Zašto si ljut? Zašto ti je lice namrgođeno? Jer ako pravo radiš, vedrinom odsijevaš!“ (Post 4,7).

A da je tjelesnost zaista nešto sveto i uzvišeno potvrđuje nam i činjenica da je sam Bog sišao na zemlju i uzeo ljudsko tijelo („I Riječ tijelom postade i nastani se među nama...“, Iv 1,14). Osim toga krštenjem postajemo hram Duha Svetoga. Hram je mjesto gdje stanuje Božanstvo. Stoga je i svaki čovjek mjesto gdje možemo susresti Boga jer on prebiva u nama. Mi, nadalje, vjerujemo i u uskrsnuće tijela te tu vjeru ispovijedamo u Apostolskom vjerovanju.

Dakle, tijelo je stvarnost preko koje postižemo svoj spas te, kao i o duši, moramo voditi brigu o njemu. No potrebno je biti oprezan da ne bismo prenaglasili važnost tijela nad dušom ili ga neprimjereno častili iz krivih pobuda. U ispravnoj prosudbi radimo li dobro, može nam pomoći i odgovor na ovo pitanje: „Ometa li me moja usredotočenost na fizičku ljepotu toliko da mi pogled nije usmjeren prema Bogu?“ U svemu stoga moramo biti uravnoteženi!

Ovo promišljanje zaključujem riječima sv. Pavla upućenih Solunjanim: „A sam Bog mira neka vas posvema posveti i cijelo vaše biće – duh vaš i duša i tijelo – neka se besprijeckornim, savršenim sačuva za Dolazak Gospodina našega Isusa Krista.“ (I Sol 5,23)

Sandra Priher

ŽIVOT ŽUPE

Ana i Eva Medved,
kćeri Miroslava i
Petre r. Šumiga, rođ.
25.2.2016., Patrik
Kliček, sin Leopolda
i Tanje r. Henčić,
rođ. 13.2.2016., kršt.
2.7.2016.

Dino Težak, sin Ivica
i Nikoline r. Grulja,
rođ. 15.5.2016., kršt.
15.10.2016.

Dorian Remar, sin Maria
i Kristine r. Huzjak, rođ.
14.11.2015., kršt. 29.
5.2016.

Ela Sokač, kći Danijela i Mateje r. Melnjak,
rođ. 4.2.2016., kršt. 16.7.2016.

Florijan Trglačnik, sin Marinka i
Elizabete r. Serini, rođ. 6.4.2016.,
kršt. 21.8.2016.

Iva Canjuga, kći
Andelka i Irene r. Stojak,
rođ. 5.8.2016., kršt.
19.11.2016.

Ivona Florjanić, kći Zorana i
Đurđice r. Stipan, 21.10.2015.,
kršt. 11.6.2016.

Lara Blaži, kći Nevena
i Mateje r. Kumar,
rođ. 8.7.2016., kršt.
20.8.2016.

Nika Blaži, kći Jurice
i Jasmine r. Kovačić,
rođ. 4.9.2016., kršt.
5.11.2016.

Roko Vitez, sin
Kristijana i Sabine
r. Smetiško, rođ.
29.8.2016., kršt.
5.11.2016.

Lana Kruhoberec, kći Alena i Ane-
Marije r. Petrina, rođ. 18.2.2016., kršt.
28.5.2016.

Karlo Kristić, sin
Marka i Štefanie
r. Pozder, rođ.
6.9.2016., kršt.
22.10.2016.

Vanessa Pozder, kći
Matije i Ivane r. Slunjski,
rođ. 25.3.2016., kršt.
26.11.2016.

Fran Koški, sin Nine i Katarine
r. Mašić, rođ. 26.4.2016., kršt.
23.7.2016.

Kršteni

Rafael Škarica, sin Jasmina i Karoline r. Čaklec, 1.1.2016., kršt. 17.6.2016.

Ivan Koren, sin Mihaela i Tanje r. Bajić, rođ. 24.6.2015., kršt. 25.6.2016.

Rea Marcijuš, kći Denisa i Valentine r. Čus, rođ. 4.3.2016., kršt. 9.7.2016.

Fran Cafuk, sin Renata i Maje r. Cafuk, rođ. 15.4.2016., kršt. 16.7.2016.

Florijan Trglačnik, sin Marinka i Elizabete r. Serini, rođ. 6.4.2016., kršt. 21.8.2016.

Doris Sitar, kći Danijela i Dijane r. Pomper, rođ. 13.6.2016., kršt. 3.9.2016.

Gabrijela Balentović, kći Igora i Ane r. Harambašić, rođ. 1.7.2016., kršt. 17.9.2016.

Zara Šantek, kći Maria i Ivane r. Mašić, rođ. 28.5.2016., kršt. 1.10.2016.

Asja Črnila, kći Luke i Marije r. Mihaljinec, rođ. 2.4.2016., kršt. 12.11.2016.

Viktorija Kolenko, kći Danijela i Mirjane r. Božac, rođ. 24.12.2015., kršt. 19.11.2016.

Vjenčani

Vjenčani

Milivoj Glavica i Marinela Melnjak, 1.10.2016.

Alen Kruhoberec i Ana-Marija Petrina, 22.10.2016.

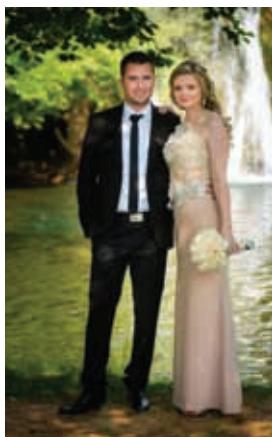
Dominik Trglačnik i Magdalena Škreb, 12.11.2016.

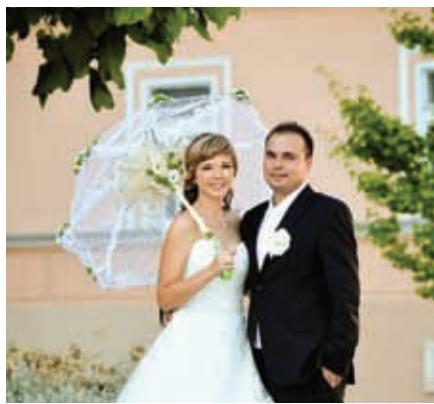
Marinko Trglačnik i Elizabeta Serini, 13.8.2016.

Marko Remar i Matea Pozder, 11.6.2016., Mia Remar, kći Marka i Matee r. Pozder, rođ. 11.12.2015., kršć. 11.6. 2016.

Marko Čorko i Ivana Trojko, 16.7.2016.

Nenad Mraz i Monika Hulama, 13.8.2016.

Silvestar Bistrović i Nikolina Težak, 20.8.2016.

Višeslav Užarević i Martina Šimek, 1.10.2016.

Umrli

Ivan Kovačić, Vidovec, 1956.-2016.
Marija Mikac, Nedeljanec, 1933.-2016.
Andrija Vajdić, Vidovec, 1951.-2016.
Ivan Presečki, Cargovec, 1958.-2016.
Roza Brezovec, Nedeljanec, 1935.-2016.
Ivan Sirovec, Domitrovec, 1948.-2016.
Andrija Mihelčić, Vidovec, 1941.-2016.
Branko Težak, Vidovec, 1940.-2016.
Ružica Kučko, Nedeljanec, 1955.-2016.
Marija Kovačić, Domitrovec, 1937.-2016.
Marija Ozmec, Cargovec, 1947.-2016.
Milka Pofuk, Domitrovec, 1936.-2016.
Milan Brezovec, Vidovec 1938.-2016.
Marija Koritar, Gojanec, 1949.-2016.

Mira Minđek, Vidovec, 1932.-2016.
Karlo Kučko, Cargovec, 1929.-2016.
Milan Đurđek, Nedeljanec, 1957.-2016.
Katarina Furjan, Nedeljanec, 1938.-2016.
Vlado Rožić, Zamlača, 1963.-2016.
Dragica Koledić, Nedeljanec, 1940.-2016.
Zdravko Cafuk, Domitrovec, 1951.-2016.
Valentin Cafuk, Vidovec, 1944.-2016.
Vinko Šafar, Vidovec, 1928.-2016.
Marija Simon, Domitrovec, 1932.-2016.
Ana Poljak, Budislavec, 1941.-2016.
Vid Bistrović, Nedeljanec 1950.-2016.
Marija Rogina, Zamlača, 1937.-2016.
Katarina Hleb, Nedeljanec, 1936.-2016.

„Blagoslivljat ću Gospodina u svako doba, njegova će mi hvala biti svagda na ustima.“

Psalam 34.

Moje ime je Marijan Kovačić, imam 28 godina i dolazim iz Podravskih Sesveta, jednog malog mjesta u Podravini posebnom po tome što se jednog dana Bog nasmiješio i kroz šapat pozvao dječaka da ga nasljeđuje, baš kao što je nekoć pozvao Davida u Starom zavjetu. Iako u četvrtom razredu osnovne škole još nisam ni znao što znači svećenički poziv, na temu: „Što želim biti kad odrastem“, napisao sam da želim biti svećenik.

Sjećam se da su me kao malog bake vodile na hodočašća, među kojima najviše pamtim dolazak pape Ivana Pavla II. u Mariju Bistricu. Mislim da je to hodočašće zapalilo svjeću koja je počela polako tinjati u meni i formiralo je moj životni put.

Aktivno sam bio uključen kao čitač na sv. Misama, pjevač u zboru i svirač. Bio sam jako svestran kao dijete pa sam tako bio i član HFD „Sesvečice“.

Čovjek snuje, *Bog određuje!* Tako bi nekako mogao opisati svoj životni hod prema svećeništvu. Naime, to je bio hod za koji nisam ni slutio da će me dovesti do ovog trenutka.

Završivši osnovnu školu, uz poticaj župnika, sada već pokojnog preč. Tomislava Hrupeca, 2003. godine odlučio sam srednje obrazovanje nastaviti u Zagrebu boraveći u Međubiskupijskom sjemeništu. Ta odluka je moje roditelje šokirala, ali kad su shvatili da sam ozbiljan u svom naumu, prihvatali su moju odluku i podržali je. Braća su također bila u nevjericu, a danas su mi najveća podrška. Svojim su me molitvama pratili na mom putu, a sudeći prema svemu čini se da su im se molitve, na njihovu i moju radost, uslišale. Izuzetak nisu bili ni moji prijatelji koji me nisu shvatili ozbiljno kad sam im priopćio svoju odluku.

Dječak u meni s početka priče je kroz hod u sjemeništu postojao sve veći, a odluka je bila sve snažnija. No, taj put nije bio nimalo lak, uvijek su se javljale poteškoće i krize koje su me pokušavale obeshrabriti. Ali uzdajući se u Njegovu riječ i tihi šapat koji me je učvršćivao i pozivao da mu se još potpunije predam, nikad nije prestajao odzvanjati u mom srcu. Na prvom mjestu je bila upravo molitva kao ključ i odgovor na sva moja životna pitanja u hodu ka svećeništvu.

Nakon sjemeništa, uz poticaj župnika Krunoslava Kefelje, odlučio sam dalje nastaviti ostvarivati svoj cilj i postati svećenik.

Svoj poziv smatram milošću zadobivenom od Boga, a podržanom od župnika i drugih svećenika koji su me svojim savjetima i svjedočanstvom života hrabri li i poticali na revnije i predanije nasljedovanje Krista te mi uistinu na autentičan način svjedočili kako je lijepo biti od Krista pozvan. Radostan sam zbog uspješno prijeđenog puta formacije. Međubiskupijsko sjemenište, kao i Nadbiskupsko bogoslovno sjemenište je jako do-prinjelo mom duhovnom, intelektualnom i ljudskom rastu. Mogu iskreno reći kako ni u jednom trenutku nisam požalio što sam odabrao ovaj životni put nego sam samo učvršćivao svoju odluku. Nakon uspješno položenog završnog ispita, sveti red đakonata primio sam u Varaždinskoj katedrali (22. prosinca 2013.) po rukama varaždinskog biskupa mons. Josipa Mrzljaka, te sam svoj đakonski pastoralni praktikum vršio u župi bl. Alojzija Stepinca u Koprivnici. 28. 06. 2014. dječji snovi su se ostvarili i zaređen sam za svećenika. Posljednju mladu Misu u Podravskim Sesvetama imao je vlč. Milan Lončarić prije 40 godina. Moja prva služba bila je služba župnog vikara u Đurđevcu, u mjestu u blizini moje rodne župe. Kako sam već poznavao mentalitet župljana, na neki način se ipak bilo lakše priлагoditi, no kako je to bila tek prva služba, a svi znamo kako je svaki početak težak, tako sam i ja imao uspona i padova. Bogu hvala, imao sam dobrog župnika, kolegu i prijatelja, koji me u našoj dvogodišnjoj suradnji usmjeravao na pravi put i pomagao mi u mom rastu i usavršavanju te sam mu zbog toga veoma zahvalan. I tako sam, pun novih iskustava i doživljaja, biskupovom odlukom, došao k vama u Vidovec da vam iz dana u dan prenosim i tumačim Božju Riječ te da zajedno duhovno rastemo.

Ovim putem htio bih se zahvaliti ponajprije dragome Bogu na daru svećeničkog poziva. Najveća hvala ide mojim roditeljima i braći koji su me pratili i podržavali na mom putu kao i ostaloj rodbini, župniku Krunoslavu Kefelji i s. Karmen Hajdinjak koji su mi bili potpora u mom formirajućem za svećenika, te svakako i svima vama, dragi moji Vidovčani, što ste me dočekali raširenih ruku i otvorenog srca te me prihvatali takvog kakav jesam, baš kao i ja vas.

„Njega ja ču kao svojega gledati“ (Job 19,27)

Ove godine, na nedjelju Krista Kralja 20. studenog bio je održan već tradicionalno poznati festival sv. Cecilije zaštitnice glazbe i glazbenika, a posebno onih koji svojim glazbenim umijećem pridonose ljepoti svete mise i drugih liturgijskih slavlja. Festival se održao u katedrali Uznesenja Blažene Djevice Marije u Varaždinu, a među četrdesetak prijavljenih zborova sudjelovao je i župni zbor župe sv. Vida mučenika iz Vidovca. Nakon službe večernje koju je predvodio preč. Mario Kopjar, svaki zbor predstavio se jednom pjesmom posvećenom pokojničkom bogoslužju, na spomen preminulog rektora katedrale mons. Blaža Horvata.

Na festivalu sv. Cecilije mješoviti crkveni zbor župe Vidovec, kojeg je predvodio Juraj Priher, predstavio se s pjesmom „Na grobu je cvijetak plavi“ (tekst i obrada:

J. Priher), koja je poznata kao prigodna pjesma na sprovodima uz pratnju trube, a sada je i dobila tekst za izvedbu na ovogodišnjem festivalu.

Helena Ris

„Pjevat ču Jahvi dokle god živim, svirat ču Bogu svome dokle god me bude.“ Psalm 104

U organizaciji Ureda za crkvenu glazbu Varaždinske biskupije i njegovog voditelja mo. Andželka Igrecu proveden je ovogodišnji tečaj priprave pjevača za primanje službe psalmista. Na formaciju su bili pozvani vjernici aktivni u svojim župnim zajednicama, oduševljeni psalmima, koji već znaju barem 30-tak najčešćih psalama. Uz mo. Andželka Igrecu, voditelja formacije, koji se brinuo za učenje novih psalama, gregorijanskih i hrvatskih načina psalmodiranja i interpretaciju, osnove vokalne tehnike poučavala

je profesorica glazbe na varaždinskoj Glazbenoj školi i psalmistica katedrale Dorotea Ilčić, za tehniku čitanja brinula se glumica HNK-a u Varaždinu Ljiljana Bogojević, dok je za tumačenje mjesta psalmista u liturgiji bio zadužen kanonik varaždinske katedrale i predstojnik biskupijskog Ureda za liturgijski pastoral i sakralnu arhitekturu preč. dr. sc. Mario Kopjar.

Ovogodišnjoj formaciji pristupilo je dvadeset kandidata među kojima ovom prilikom posebno spominjemo dvojicu naših župljana, koji već godinama aktivno doprinose bogatstvu pjevanja u našoj župnoj crkvi: Zoran Košić Čaćić i Dražen Priher.

Helena Ris

Mali ljudi velikog srca

I ove su godine naši vjeroučenici četvrtih, petih i šestih razreda imali veliko srce u karitativnom djelovanju. Ovoga puta su svoju kreativnost pokazali u izradi kuglica za bor od vune, koje su velikodušno poklonili Caritasu. Velika im hvala na njihovom nesebičnom trudu i zalaganju kojim su razveselili najpotrebnije.

Sandra Priher

„OVDJE JE NA ZRNU OČENAŠA ZAKUCALO SRCE DOMOVINE“

Mladi župe Vidovec jednom tjedno dolaze na susret gdje kroz zajedništvo žele napredovati u vjeri i međusobnim odnosima, a u tome im pomaže i duhovnik, kapelan vlč. Marijan Kovačić. Osim napredovanja u duhovnom smislu, cilj je i povezati zajednicu mladih unutar naše župe. Tako se na početku ove školske i akademске godine održala i kestenijada kao uvod u ovogodišnji ciklus susreta mladih.

Kroz ovu godinu, kako je već najavljeno intenzivno će se pripremati za 10. jubilarni Susret hrvatske katoličke mladeži u Vukovaru koji će se održati 29. i 30. travnja 2017 godine u istoimenom *gradu heroja*, pod geslom koji im je vodilja: „**Krist, nada naša**“ (Usp. 1 Tim 1,1). Grad domaćin nije slučajan. Naime, ove godine se slavi 25. godišnjica pada grada Vukovara. Na taj način ponovo su se povezali gradovi Dubrovnik, domaćin prošlog Susreta, te Vukovar - dva simbola stradanja Domovinskog rata. Geslo pokušava povezati mlade koji će doći na ovaj susret s generacijom vukovarskih branitelja i bitnih ličnosti iz povijesti grada Vukovara. Također, ovim se Susretom želi probuditi i proaktivnost mladih koji su budućnost ove zemlje te u njima probuditi nadu za oporavkom i obnovi prosperiteta Hrvatske. Stoga je cilj potaknuti mlade na takvo življenje nade koja se daje i mijenja svijet i čovjeka.

Simbolika logotipa Susreta također nije slučajna. Logotip sadržava 3 elementa: križ kao simbol svih kršćana, golubicu kao simbol mira i čistoće te siluetu vukovarskog vodotornja kao simbola stradanja, ali i simbola nade u teškim trenucima Vukovaraca i Hrvata.

Mladi će se za Susret pripremati preko priručnika za animatore mladih koji se sastoji od 12 kateheza, a čija se tematika proteže od prijateljstva do obitelji. Osim susreta na župnoj razini, oni će se održavati i na razini 5 susreta mladih Donjovaraždinskog dekanata. Time se žele povezati skupine mladih iz obližnjih nam župa te učiniti njihovo djelovanje još plodnijim.

Naravno, Susret hrvatske katoličke mladeži nije jedina aktivnost u kojim će naša skupina mladih sudjelovati. U travnju iduće godine održat će se 17. Križni put mladih Varaždinske biskupije na relaciji Virje-Novigrad Podravski-Molve. Isto tako, održat će se i Korizmena duhovna obnova za studente i mlade, duhovni program kao priprema za proslavu blagdana Duhova, molitveni kamp za mlade te hodočašće mladih u Svetište Predragocjene Krvi Kristove u Ludbregu.

Voljeli bismo da naša zajednica mladih ostane jedna mala ukorijenjena obitelj na što poziva i papa Franjo: „**Živite! Nemojte životariti. Ružno je vidjeti mladu osobu koja živi poput biljke. Rastužuju me mladi koji idu u mirovinu s 20 godina! Brzo su ostarjeli. Ono što ne da mladoj osobi da ide u mirovinu jest želja za ljubavlju, spremnost dati najljepše što (se) ima.**“ Zato pozivamo mlade i one koji se tako osjećaju da nam se pridruže u radu.

Zajednica mladih župe Vidovec

Kulturno umjetničko društvo Vidovec čuvar je starih običaja u Vidovcu. Svojim nastupima prezentiraju običaje i izvan našeg kraja. Tako je ove godine mala folklorna skupina svojim nastupom na smotri malog folklora u Trnovcu osvojila nagradu za sudjelovanje na Đakovačkim vezovima.

Mali folklor Đakovo

Starija grupa folkloraša sudjelovanjem na smotri izvornog folklora u Beletincu kao istaknuta grupa osvojila je nagradu sudjelovanja na Vinkovačkim jesenima. Prikazali su naše jurjevske običaje.

Snježana Košić

Veliki folklor

UDRUGA UMIROVLJENIKA OPĆINE VIDOVEC POSJETILA JE KRAŠIĆ I KRAŠOGRAD

Članovi Udruge umirovljenika Općine Vidovec, dana 9.6.2016. godine posjetili su, u organizaciji svojeg Upravnog odbora Krašograd, gdje su razgledali divno uređeno mjesto na koje rado dolaze djeca i provode dan u igranju i zabavi primjerenoj svom uzrastu, a zatim Krašić, malo mjesto podno prekrasnog Žumberka. Tamo su posjetili općinu, a ujedno i mjesto u kojem je proživio svoje posljedne godine naš blaženi kardinal i mučenik Alojzije Stepinac.

Pri dolasku dočekao ih je domaći župnik vlč. Dragutin Kučan te ih, nakon zajedničkog fotografiranja, po- veo u razgledavanje župne crkve - *krašićke katedrale*.

Iscrpno je izvijestio o svim relevantnim podacima unutar same crkve te održao vrlo nadahnuto predavanje o životom putu blaženog Kardinala. Zajednički su razgledali župni dvor, gdje je boravio blaženi Kardinal za vrijeme uzništva, a nakon dolaska iz lepoglavskog zatvora. Slušajući o Kardinalovom životu, malo tko je ostao ravnodušan.

Ivan Benček

Biti prijatelj Caritasa

U našoj župi, kao i svugdje po svijetu, ima onih koji žive u neimaštini i teško vežu kraj s krajem. Neki su u takvu situaciju dospjeli spletom okolnosti te okoline koja ih okružuje, a neki možda vlastitom nemarnošću i propustima. Bez obzira na razloge u tim trenucima najvažnije je pomoći. Ljubav prema bližnjem jedna je od stupova kršćanstva.

Da bi Caritas župe Vidovec mogao djelovati i pomoći bližnjima, nastoji kroz različite akcije prikupljati sredstva (hranu, odjeću, obuću...) za svoje župljane u potrebi, a i puno šire. Kako bi na neki način prikupljali što više finansijskih sredstava samim početkom 2004. godine organizirali smo akciju "Biti prijatelj Caritasa". Tom akcijom pozvani su svi, naravno, oni koji to žele i osjećaju svojom nutrinom, da nam se pridruže u iskazivanju kršćanske ljubavi. Samim početkom uključilo se 190

članova, što obitelji ili kao pojedinci. S obzirom na broj obitelji u našoj župi, možda malo, možda mnogo.

Nažalost događa se da iz godinu u godinu taj broj nekako pada. Stariji najčešće zbog bolesti nisu više aktivni, a mlađi možda i ne znaju na koji način se postaje "Prijatelj Caritasa". Ovo je prilika da se "stari" članovi podsjeti na svoju obavezu, a poticaj novim članovima da se uključe u "Prijatelje Caritasa".

A što je "prijatelj Caritasa"? Naime "Prijatelj Caritasa" se postaje tako da se svojim skromnim prilogom, mjesečnim, polugodišnjim ili godišnjim, pomogne Caritas, kako bi drugi u Vaše ime mogli pomagati, a to će učiniti djelatnici župnog Caritasa. "Prijatelj Caritasa" obvezuje se da će svojim mjesečnim prilogom od 10 kn pomoći potrebnima. Svaki dar obilježen je u iskaznicu "Prijatelj Caritasa", a to prijateljstvo može biti obiteljsko ili pojedinačno. "Prijatelji Caritasa" svoje priloge mogu dati svake prve nedjelje u mjesecu nakon svetih Misa.

Odlučite li se da budete "Prijatelj Caritasa" obratite se nekome od djelatnika župnog Caritasa kod kojeg ćete dobiti pristupnicu pa ispunjenu sa svim podacima vratite njemu.

Budite i vi dio radosti pomoći pojedincu ili obitelji da riješi problem trajno ili privremeno. Zahvalni Gospodinu

na svakom prilogu, neka sve nas blagoslovi, prati i vodi u našem radu za bližnje.

Snježana Ptiček

OD VIDIKA DO VIDIKA

01.05.2016.god. početak svibanjskih pobožnosti, tom prilikom izraženje častimo Djevicu Mariju tokom mjeseca svibnja, a stara je tradicija Crkve koje svoje korijene vuče još u srednjem vijeku.

08.05.2016.god. prva pričest u našoj župi, prisustvovalo 50 prvpričesnika.

09.05.2016.god. početak trodnevnice sv. Leopoldu Mandiću.

11.05.2016 god. u našoj župi boravio mmsg. Josip Mrzljak biskup naše biskupije, a tom prilikom je provjerio stečeno znanje krizmanika, a u večernjim satima predvodio misno slavlje.

13.05.2016.god. nastup KUD-a Vidovec u Ivancu.

14.05.2016.god. hodočašće pješaka naše župe na Mariju Bistrigu. Vrijeme je bilo oblačno, malo kišovito, bilo je relativno mali broj hodočasnika u odnosu na prijašnje godine.

15.05.2016.god. blagdan Duhovi, Nedjelja Pedesetnice, silazak Svetog Duha 50 dana nakon Ktistova Uskrsnuća

21.05.2016.god. u našoj župi Sveta potvrda, a podijelio je mmsg Josip Mrzljak biskup Varaždinske biskupije .

22.05.2016.god. sv. Trojstvo, otajstvo Oca, Sina i Duha Svetoga. Mi kao vjernici vjerujemo u Trojedinoga Boga koji nam uzvraća ljubavlju, milostima i darovima.

26.05.2016.god. blagdan Tijelovo spomen na ustanovljenje Euharistije na V. Četvrtak, ujedno je bila procesija oko crkve, a slavila se kumulativna sv.Misa za pokojne članove naše župe.

04.06.2016.god. hodočašće bolesnih i starijih osoba na Mariju Bistrigu u organizaciji našeg župnog Caritasa. Istog dana bio je susret ministranata i članova dječjeg zborna naše župe i župe Bednja na Bednji.

15.06.2016.god. blagdan Vidovo, zaštitnik naše župe. Koncelebrirana misa u 11 sati koju je predvodio vlč. Ivan Rak. Propovijed je bila o životu sv Vida, a posebno je isticana ustrajnost u svojim odlukama koja ga je dovela da bude proglašen svetim. Takva ustrajnost je potrebna svima nama, odlučnost a ne mlakost da ne popustimo ako bi do toga došlo, već odlučno grabimo Isusovim putem prema cilju. Pri kraju misnog slavlja vlč. Dragutinu Bogadi, župniku naže župe, predan je poklon za 40 godina svećeništva, 20 godina dolaska na našu župu i 65 godina života.

18.-20.06.2016.god. KUD Vidovec boravio u Cericu i Njemicima na manifestaciji »Divan je kićeni Srijem.»

26.06.2016.god. članovi KUD-a Vidovec, mali folklor, otputovali u Đakovo na smotru folklora »Đakovački vezovi».

29.06.2016.god. blagdan sv. Petra i Pavla. Sv. Petar jedan od dvanaest apostola i prvi papa. Sv. Pavao teolog i mučenik napisao više poslanica u Novom Zavjetu.

01.07.2016.god. članovi KUD-a Vidovec nastupali u Jalžabetu na Šlinganim danima.

28.- 31.07.2016.god. turneja KUD-a Vidovec u Metković.

07.08.2016.god. proslava bl. Augustina Kažotić. P. Goran u uvodu iznio životopis bl. A. Kažotića, a u propovijedi istakao

kako je kao dobar pastir brinuo za svoje povjerenje stado - Zagrebačku biskupiju, a i više. Na kraju misnog slavlja, kao sjećanje na Godinu Milosrda, blagoslovjen je kip Milosrdnog Isusa s Marijom Magdalenum smješten s desne strane Svetohraništa, a to je umjetničko djelo akademskog kipara Šanjeka, dar našeg župnika D. Bogadi.

15.08.2016. god. Uznesenje BDM- Velika Gospa. Neka nam Gospa bude uzor u obitelji, poniznosti i ljubavi prema drugima, hrabro ići Isusovim putem.

21.08.2016.god. oproštajna misa vlč. župnog vikara Marija Kaniškog, jer dekretom biskupa mmsg. J. Mrzljaka odlazi u drugu župu.

25.08.2016.god. u našu župu stigao novi župni vikar vlč. Marijan Kovačić.

28.08.2016.god. hodočašće bolesnih i starijih župljana naše župe u Ludbreg, organizaciju proveo župni Caritas. Istog dana župljanima predstavljen vlč. Marijan Kovačić kao novi župni vikar.

08.09.2016.god. Mala gospa, blagdan rođenje Blažene Djevice Marije.

11.09.2016.god. blagoslov torbi, knjiga i svih onih koji sudjeluju u nastavi đaka i studenata, učitelja , nastavnika i profesora, za početak nove školske godine.

16.09.2016.god. početak kulturno – gospodarstvene manifestacije Zeljarijada 2016.

18.09.2016.god. misa Zahvalnica za plodove koje nam je podario Gospodin, mimohod KUD- ova, a u popodnevnim satima nastup svih KUD-ova na festivalu istih.

01.10.2016.god. početak listopadskih pobožnosti

24.10.2016.god. jesensko prikupljanje plodova jeseni za potrebe bogoslovije i Caritasa. Pripremu za tu akciju sproveo je Caritas uz pomoć žitelja naše župe. Prikupljeni je cca dvadesetak tona jesenskih plodova.

01.11.2016.god. Svi Sveti, slavimo sve svece i svetice koja je Crkva proglašila svetima, ali i one koji nisu proglašeni svetima, ali su svojim životom ostvarili ideal kršćanskog života.

02.11.2016.god. Dušni dan, sjećanje svojih dragih pokojnika posjetom na grobove, a ujedno je tog dana bio blagoslov groblja.

11.11.2016.god. početak devetnice na čast Božjem Milosrdu.

20.11.2016.god. trideset četvrta nedjelja kroz godinu, svetkovina Krista Kralja. Ujedno je završetak Godine Milosrda.

Festival sv. Cecilije okupio je pjevače Varaždinske biskupije, a na tom festivalu nastupio je naš župni zbor. Tom prilikom službu psalmista primili su Zoran Košić Čačić i Dražen Priher.

25.11.2016.god. početak adaptacije župnog dvora donji dio.

27.11.2016.god. prva nedjelja Došašća ujedno početak nove liturgijske godine.

Pripremio: D. Mađarić

GLAS KONCILA- NOVE KNJIGE "POZNATO I NEPOZNATO O BIBLIJI"

Između brojnih izdanja Glasa Koncila za 2016./2017. godinu- odabrala sam knjigu Darka Tomaševića, mladog katoličkog bibličara, pod naslovom "Poznato i nepoznato o Bibliji".

Iako knjiga nije strogo znanstvena, ipak se autor pri pisanju obilno služio mnogim biblijskim rječnicima, komentarima i drugim oblicima istraživanja različitih izvora.

Tekstovi su pisani laganim stilom za širu publiku, uz šale i dosjetke, te mogu poslužiti i kao štivo za razbribrigu.

Autor knjige upućuje nas da tekstove obvezatno čitamo uz Bibliju.

Svrha je ove knjige da bolje upoznamo Svetu pismo, pa je stoga na kraju svakog teksta, radi boljeg razumijevanja, popis biblijskih mjesta koja će u tome pomoći.

Sam autor u uvodu kaže " Pokušao sam obraditi teme koje će biti zanimljive, koje će nas tjerati na razmišljanje te će nam pomoći da vidimo koliko doista poznajemo Bibliju. Sve sam to učinio da bismo učili ili se prisjećali, a najviše da bismo upoznali i zavoljeli Svetu pismo.

Poklon „novorođenom“ Isusu

Vjerujem da nam je svima poznata slika o mudracima koji dolaze na devama pokloniti se Isusu. I vjerujem da nije malo onih koji drže da se i deve nalaze u Svetom pismu, povezane s tim poklonom. Ako kupujete božićne jaslice, onda je tu neizostavna i deva. Kad sam svojoj sestri kupovao božićne jaslice u Svetoj zemlji, na popisu naručenih stvari svakako je bila i deva. I da nisam izvršio zadatak, tko zna bih li sada bio među živima! Nisam htio poljuljati nju, a ni malu nećakinju u pravopričesničkoj vjeri i reći da devi nije mjesto pored malog Isusa. A da sam i rekao, vjerojatno bi uslijedio sestrin odgovor: Ma što ti znaš. Ti si ionako mlađi od mene. Valjda sam ja starija i valjda ja bolje znam. Takvu sam argumentaciju do sada čuo na tisuće puta.

Međutim, sada kad sam malo skupio hrabrosti, želim svima jasno reći: deve nisu bile pored novorođenog Isusa, i kad se govori o Isusovom rođenju njih u Svetom pismu nema. Biblija nigdje ne kaže da su deve, kao ni kraljevi, došle i posjetile dijete Isusa.

E pa kada sam već skupio hrabrosti, evo još jedne „hereze“ za koju će me mnogi optužiti. Ne samo da devama nije mjesto pored novorođenog Isusa,

nego ni mudracima nije mjesto pored „Božića“. Čest motiv božićnih razglednica - poklon mudraca - vjerojatno nije ispravan. Kad se usporede izvještaji o Isusovom rođenju u evanđeljima apostola Luke i Mateja, postaje jasno da se mudraci nisu došli pokloniti Isusu negoli je prikazan u Hramu, tj. četrdeset dana nakon rođenja (Lk 2, 22-39). Naime, o mudracima s istoka Luka ništa ne govori. Ali kaže da je nakon poklona pastira Isus bio obrezan osmi dan i da je nakon četrdeset dana prikazan u Hramu.

Pa kakve to ima veze s mudracima? Oni su mogli bez ikakvih problema doći i pokloniti se Isusu prije negoli je obrezan i prije negoli je prikazan u Hramu. No kada se malo bolje pogleda Matejev prikaz o Isusovu rođenju, mogu se uočiti i neki problemi. Matej piše da su nakon poklona mudraca Josip, Marija i Isus pobjegli u Egipat zbog Herodove želje da ubije dijete, što je i pokušao učiniti pobivši svu djecu do dvije godine. A ako je Herod namještao ubiti dijete, Sveta obitelj vjerojatno nije čekala još četrdeset dana i tek onda pošla u Egipat.

Vjerojatnije je da su mudraci došli pokloniti se Isusu nekoliko mjeseci nakon njegova rođenja, a neki čak tvrde da je Isus već prohodao kad su mudraci stigli. Ako se malo pozornije čita Matejevo evanđelje, vidi se da Matej govori da su mudraci ušli u kuću, a ne u štalicu, i da su našli dijete a ne novorođenče.

Iz Matejeva izvještaja može se vidjeti da su mudraci proučavali Božju riječ i da su joj vjerovali; da su tragali za Isusom; da su uočili Isusovu vrijednost; da su bili ponizni i spremni Isusu iskazati štovanje; i na kraju da su radile slušali Boga nego čovjeka - Heroda koji je tražio da se njemu vrati i jave vijest o Isusu. Sve to pokazuje da su bili istinski mudri ljudi. Ni vjerojatnost da se nisu poklonili Isusu dok je još bio u jaslicama ne umanjuje njihovu veličinu. A nama to može biti poticaj da zapisanu Riječ Božju u Bibliji pozornije čitamo.

Tekstovi za čitanje: Lk 2, 1-38; Mt 2, 1-23
Mira Smerke

„Jubilej slaviti znači Bogu zahvaliti.“

.... „Otud sem doma,
gde se trdi žuli na rukah črleniju,
gde se još domaće robače nosiju.

    Otud sem doma,
    gde se ljudi živet ne žuriju,
    gde človek je človeku brat“ ...
Bogoljuba Cifrek

Na blagdan župnog zaštitnika svetog Vida kao župna zajednica Bogu smo zahvalili na 65 godina života, 40 godina svećeništva i 20 godina predanog rada u župi Vidovec našem župniku Dragecu. Za sve one koji tom prilikom nisu mogli podijeliti s nama radost zajedništva ovim putem prenosimo govor koji su u znak zahvale pripremili župljani župe Vidovec, kao i pjesmicu koja je za tu priliku napisana na domaćem vidovečkom govoru.

Misno slavlje - povodom blagdana župnog zaštitnika

Dragi naš velečasni Dragec, pjesmom Bogoljube Cifrek na trenutak smo Vas odlučili, barem mislima, vratiti u Vaš rodni kraj, prelijepu Bednju. Upravo na tom mjestu, prije 65 godina, dragi Gospodin, odlučio Vas je poslati u život putem Vaših roditelja, kao jedanaesto i najmlađe dijete u obitelji. U kraju nimalo lagodnom za život, vođeni obiteljskim primjerom istinske vjere, od rane ste se mladosti oblikovali za ispunjenje Božjeg plana namijenjenog za Vas: **postati i biti svećenikom zauvijek.**

Vršeći svećeničku službu, Gospodnja Vas je providnost prije 20 godina poslala u naš, vidovečki kraj. Nije lako uvijek iznova kretati od samoga početka, nije lako doći u nepoznato i pri tome vršiti odgovornu službu predvodnika Božjeg stada, stecći povjerenje u druge i steci povjerenje drugih, osjetiti pripadnost zajednici i moći se poistovjetiti s njome.

Svojom tada još mladenačkom snagom i zanosom, otkrili ste nam jednu novu sliku svećenika. Svećenika koji se ne boji druženja s ljudima, koji voli sport, gitaru, belu. Svećenika kojemu se župljani ne boje pristupiti, koji će uvijek na kraju učiniti prema željama vjernika. Svećenika koji ne dijeli ljudi prema statusu, titulama, godinama ili spolu, koji nikada ne zaboravlja da je i on samo čovjek te da će poput svih nas ostalih u posljednji čas biti suđen jedino po LJUBAVI.

Vrlo brzo prihvatali ste nas kao svoje i sav svoj trud i energiju uložili u napredak ove naše župne zajednice.

U ime župljana župe zahvalu je uputila Jasmina Canjuga, a pjesmicu na vidovečkom govoru interpretirala Melani Košić

Kristina Ljubek predaje misnicu - zajednički poklon svih župljana

Bezbroj je stvari koje bi tu mogli istaknuti, no poznajući Vas, znamo da niste jedan od onih koji uživaju slušajući kada se u javnosti nabrajaju njihova postignuća pogotovo ne ona materijalne naravi, stoga smo odlučili spomenuti samo ona čija je istinska svrha bila promicanje zajedništva i razvijanje ljubavi prema bližnjem i vlastitom kraju.

Svojim idejama, bili ste inicijator prekrasnih projekata, poput našeg župnog lista Vidik, čija će trajna vrijednost u vidu pisanih traga biti ostavština za buduće generacije. Neizmjerno nam je drago što ste konačno, nakon punih 17 godina izlaženja i Vi pristali dati svoj intervju za naš Vidik, koji bez Vaše inicijative, truda, volje, motivacije u trenucima kada smo posustajali, nikada ne bi zaživio i održao se toliko dugo.

U želji da mladi naše župe uče cijeniti vrijednosti starine, kulture i običaja svoga kraja, založili ste se za osnivanje kulturno-umjetničkog društva te u tu svrhu bez imalo sputavanja ustupili župne prostorije za potrebe njihovih proba, nastupa, druženja. Tim činom, mnogim generacijama mlađih, omogućili ste nezaboravna iskustva učenja, druženja, putovanja, stvaranja novih prijateljstva, međusobnih povezivanja, pronalaženja trajnih ljubavi.

Imajući u vidu potrebe starijih, bolesnih, onih u oskudici, okupili ste ljudе voljne dio svog vremena udjeliti za potrebite te ste postali začetnik i stalni član župnog Caritasa, koji se do danas prometnuo u jednog od najaktivnijih Caritasa Varaždinske biskupije.

Vrijednosti su to nematerijalne naravi, koje će ostati trajno, čija je cijena neprocjenjiva, čija je važnost od osobitog značaja jer se u središtu ideje nalazi **čovjek**.

Stoga smo odlučili ovo slavlje župnog nam zaštitnika, svetoga Vida, iskoristiti kao dragocjenu priliku i od srca Vam dati do znanja da sav Vaš uloženi trud, napor, Vaše

40. OBLJETNICA SVEĆENIŠTVA

izgubljeno zdravlje nije uzaludno, već iskrene hvale dostojno.
Ovo je ujedno prilika zamoliti Vas za oprost i razumijevanje
za svaki trenutak kada smo bili brzi na kritikama, a spori u
pohvalama, kada smo vrlo dobro riječima znali opisati što
treba učiniti, a dijelima nismo poduprijeli isto, kada nismo
vodili računa o Vašem zdravlju, stavljajući uvijek sebe i
svoje prohtjeve na prvo mjesto.

Dragi naš velečasni Dragec, ususret 65 godini života,
40 obljetnici svećenstava i 20 godišnjici Vašeg predanog
rada za ovu našu župu u ime svih župljana župe Vidovec,
skroman dar, ali od srca, ujedno simbol Vašeg životnog
poziva, predat će Vam danas mletačka djevojka, a tada dijete
koje ste prvo krstili po dolasku u našu župu davne 1996.
godine.

Zbir Vaših 20 godina provedenih kod nas odlučili smo
ukomponirati u jednu lirsку pjesmu na našem domaćem
vidovečkom govoru. Imali ste sasvim dovoljno vremena
da ga naučite pa vjerujemo da s razumijevanjem neće biti
problem.

I za kraj, i važnije od svih hvala, želimo Vam obećati da
ćemo se i nadalje svi skupa truditi da se prekrasni projekti,
koje ste započeli, nikada ne dovedu u pitanje.

Na kraju mise svi ćemo skupa otpjevati jednu Marijinu
pjesmu koju ste nam donijeli iz svog rodnog kraja gdje ste
ju kao dijete radosno i s ljubavlju pjevali sa svojom braćom i
sestrama. Prije nekoliko godina zajedničkim ste je snagama
glazbeno obradili te je postala jedna u nizu pjesama kojoj
ste dali svoj pečat i koju naši župljani vrlo rado pjevaju na
svetim misama.

Hvala Vam još jednom i neka Vas dragi bog obdari
zdravljem i životnom snagom da svi skupa na ovom istom
mjestu za 10 godina proslavimo Vašu zlatnu misu.

U znak zahvalnosti, župljani župe Vidovec, 15.6.2016.

*U ime općine zahvaluje izrekla zamjenica
načelnika*

Drougi naš velečasni, Dragic!

Nato se ka smo čuli do ve,
Štiela bi neka reči i joa.

Dok ste odslužili svoju mlodu mešu,
Od biskupa ste dobili depešu.

Kam ste trebali iti,
Niste smeli kisniti.

Imeli ste sreću, ka je familija vidla
Da Vam neka fali.

Zotu ste Fičeka dobili na dour,
Tu je ni bila mala stvor.

Nišće Vam je ni biu rovni
S Fičekom ste bili glavni.

Nieje bilo kameri pa ste lefko jurili.
Ak pa je zaškripalo, milicajce ste podmitili.

Služba vam je takva, ka ste se selili,
S čuda se ljudi upoznali,

Kaj de se družili,
Na veselicama popievali,

Po gitari prebirali,
Koje kakve vice prepoviedali.

Dok pa ste se s društvom kortalili,
Sigurno ste nekoga i prevarili.

Nogomet vam je biu jouku drogi
Nieje vam bilo teško za loptu lietati,

Ak je trebalu i koga vrtinuti.

Lefko ste i ukuoli teniskog stola,
Za pinog-pong lopticama skoakali.

Makar ste se čuda gibali
I dneve si športom krotili,

Mosti i cigaretlini su Vam žile štopali.
Unda se jednoga dneva črlena lompica vužgala,

Srce se pobunilo, nostala je frka.

Pušenju STOP, treba mira, reda i posta
Bilu je cirkusa dosta.

Tak ste doktorima v šake opali
Pa su vam uni prijatelji postali.

Če se jievi zapovedi naute držali
Probleme bute nazoj srcu doali.

Zotu,
Denis morete samo fotić na rame deti,
Nogu pred nogu se špancirati
I ka Vam se dopoune puslikati.

Dragi velečasni, kak je da je,
Če je tu kaj istina, nek vam ide čez jeno Vuho notri, čez
drugo vun,
Jer inače nastrodali smo si, a Vas naj drougi Bog
puživi!!

*Antonija Zagorec,
U Vidovcu, 15. lipnja 2016. godine.*

POBJEDNIČKI SLOGAN

**„Neka se prelije more na nas, neka se sruše bregovi, neka potamni
ako hoće i sunce nad nama, naša vjera u Tebe, Gospode, i u
pobjedu Tvojih načela ostaje nepokolebljiva, jer će sve proći, ali
‘Ti ostaješ!’“ (Bl. Alojzije Stepinac)**

**Sudjelovanje na konferenciji o bl. Alojziju Stepincu
u Europskom parlamentu**

Postoji li nešto ljepše i bolje kada nakon uloženog truda, napora i volje čovjek postigne uspjeh koji ispunji srce radošću, snagom i ojača nadu da se kreće dalje i nikad ne odustane od krajnjeg cilja. Ovdje se ne misli na materijalna dobra, jer ona su prolazna, nego ono duhovno, nematerijalno i neopipljivo. Upravo je naš župljanin Zoran, vjeroučitelj u Osnovnoj školi Vidovec, primio nagradu za najbolji slogan koji opisuje blaženog Alojzija Stepinca. No, punina svega nije u nagradi nego u nečem puno dubljem.

Zoran Košić Čaćić rođen je 6. lipnja 1985. godine u Vidovcu gdje živi i pohađa osnovnu školu. Nakon završetka osnovne škole kreće u Zagreb na školovanje, točnije u Nadbiskupsку klasičnu gimnaziju u sklopu Međubiskupijskog sjemeništa. Po završetku osnovne škole upisuje Filozofsko – teološki studij na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu kojega je završio 2010. godine.

Veliku radost i ispunjenje pruža mu pjevanje koje voli od svojih osnovnoškolskih dana kada je počeo pjevati u rodnoj župi. Zborsko pjevanje nastavio je u Sjemenišnom zboru, zboru Nadbiskupske klasične gimnazije i katedralnom zboru u Zagrebačkoj katedrali.

U pjevanju uživa i danas, vodi dječji zbor u Vidovcu koji ima oko 40 članova, pjeva u zboru varaždinske katedrale *Chorus angelicus*, crkvenom zboru u župi Vidovec, a u studenom 2016. god. u varaždinskoj katedrali je od varaždinskog biskupa mons. Josipa Mrzljaka primio službu psalmista.

Nakon završetka fakulteta, 2010. god. iznenada dobiva posao u Osnovnoj školi Ivana Rangeria u Kamenici, kao vjeroučitelj. Prvi posao i prvo prekrasno iskustvo, radeći s djecom od prvog do

osmog razreda u prekrasnom i pitomom kraju, pružalo mu je veliko zadovoljstvo. Nakon godinu dana rada u Kamenici počinje raditi u Osnovnoj školi u Vidovcu od nižih pa sve do viših razreda. I u ovoj domaćoj sredini mu je zadovoljstvo raditi gdje se i „stacionirao“, budući da se 2013. godine oženio.

Osim obavljanja redovnog posla u školi, još u vrijeme studiranja se posvetio proučavanju života i djela blaženog Alojzija Stepinca. To na poseban način zahvaljuje postulatoru mons. dr. sc. Juraju Batelji, kojemu pomaže u pripremi i pohrani raznih dokumenata, svjedočanstava, a tako je dublje saznao i shvatio bit njegovih riječi i djela. Veoma ga žalosti činjenica da današnje društvo blaženom Alojziju Stepincu ne pridaje onaj značaj i važnost koju bi trebalo, da pogrešno i lažno tumače njegova djela i riječi, da usprkos čvrstim dokazima rade na manipuliranju i izvrtanju činjenica. Navodi da je već tada blaženi Alojzije Stepinac uvidio zlo koje se uvlači u ljude, a to je uništenje obitelji kao „*temelja na kojem počiva narod i čovječanstvo*“, nedostatak „*plemenitih srdaca*“, pobačaj – „*zlo u sebi; ubojstvo nevinog čovjeka*“. Upravo zbog svoje upornosti i čvrste vjere te usprkos antipropagandi koja traje već oko 40 godina, „*blaženi Alojzije Stepinac je za mene svetac u svakom smislu, bez obzira na odluku Vatikana*“, poručuje Zoran. Navodi da o blaženiku rado priča djeci, to je osoba u kojoj pronalazimo lik Isusa koji moli za svoje progonitelje. Kao što je Isus na križu molio „*oprosti im Gospodine jer ne znaju što čine*“, istim riječima blaženi Alojzije Stepinac moli za policajce i one koji su imali zadatku neprestano ga čuvati, ali i za sve one koji su mu nanijeli nenadoknadivu štetu. Iz Zoranovih

U društvu načelnika općine i hrvatskih europarlamentaraca na otvorenju izložbe u zgradi parlamenta

POBJEDNIČKI SLOGAN

riječi primjećuje se činjenica koliki je štovatelj života i djela blaženog Alojzija Stepinca.

Ured zastupnice Marijane Petir u suradnji s Klubom zastupnika Europske pučke stranke u Europskom parlamentu u svibnju ove godine objavilo je natječaj za najbolji slogan pod kojim će se u Europskom parlamentu održati izložba i konferencija o blaženom Alojziju Stepinцу. Natječaj je bio otvoren svim osobama starim od 18 do 30 godina s prebivalištem u Republici Hrvatskoj. Tako je bilo potrebno da se u 10 riječi predstavi lik i djelo blaženog Alojzija Stepinca, a autor slogana koji će imati najveći broj bodova, će biti pozvan na izložbu i konferenciju o blaženom Alojziju Stepinцу u Europskom parlamentu u Bruxellesu 14. i 15. lipnja 2016. godine. Slogan koji je osvojio najveći broj glasova „**Kardinal Stepinac – apostol nade i ljubavi prema Bogu i ljudima**“, upravo opisuje ono što je blaženik bio i što uvijek jest. Osim pobjedničkog slogana, Zoran je prijavio još dva slogana „*Alojzije Stepinac - istinski glasnik vjere, nade i Ljubavi*“ i „*Alojzije Stepinac - istinski promicatelj vjere, istine i pravde*“.

Nekako je dragi Bog u svemu „imao prste“, a blaženik ga prati cijeli život. To potvrđuje i činjenica da je slogan brzo smislio. Duže je trajala odluka da li da se prijavi ili ne, ali usprkos strogom kritičaru – svojoj supruzi, koju slogan i nije previše oduševio, prijavljuje se na natječaj i dobiva najveći broj bodova.

U lipnju ove godine Zoran je posjetio Bruxelles i Europski parlament. Imao je priliku turistički kratko obići grad, upoznao se s hrvatskim zastupnicima u Europskom parlamentu s kojima je imao priliku i popričati, a susreo se i s načelnikom općine Vidovec koji je tada bio poslovno u Odboru regija. Zorana grad i nije previše oduševio, ali ga je dojmilo to što se o blaženom Stepincu govorilo na tako važnom i značajnom mjestu za Hrvatsku i čitavu Europu.

Upravo ono dublje što predstavlja nagrada je tajnovitost puta koji nam je Bog pripremio. Ideja da se osmisli slogan nije proizašla iz interesa da se osvoji nagrada već da se kroz dugogodišnje štovanje lika i djela blaženog Alojzija Stepinca, stvorila prilika da se u 10 riječi prikaže ono što za

pojedinca znači blaženik. Tako je Zoran imao priliku da ono što godinama proučava, istinski živi, u što ulaze svoj trud i vrijeme zaživi u „srcu Europe“. I upravo je to prava svrha i nagrada!

Iako ga je nagrada uistinu razveselila, za vrijeme samog boravka u Bruxellesu zanimljiva je činjenica kako sama izložba nije prošla nezapaženo i izvan naše domovine. Za vrijeme boravka u središtu Europe saznali su informaciju kako je Srbija uputila prosjednu notu predsjedniku Europskog parlamenta Martinu Shultzu i ostalim parlamentarcima kako bi se pokušao umanjiti značaj blaženog Alojzija Stepinca. No, svi njihovi pokušaji bili su uzaludni jer u prilog blaženog Alojzija Stepinca i njegovog junačkog života do smrti ide misao koju je izrekla potpredsjednica Europskog parlamenta Mairead McGuinness prilikom otvaranja izložbe: „Izložba o blaženom Alojziju Stepincu zapravo je svojevrsno svetište u srcu Europskog parlamenta – same Europe.“

Na Zorana je ovaj posjet ostavio duboki trag i, kako sam ističe, još više ga potaknuo da

Sudionici izložbe o bl. Stepincu sa organizatoricom Marijanom Petir

svakodnevno čvršće, odgovornije i savjesnije širi, svjedoči i promiče istinu o blaženom Alojziju Stepincu.

Neka nas lik i djelo blaženog Alojzija Stepinca ohrabri i ojača u našem životu, da se poput njega borimo i živimo za ideale koji sačinjavaju našu vječnost. Svi napadi, oluje, zlo, patnja,...sve je prolazno, sve je ništa. Bez obzira što mi željeli, Bog nam je pripremio put jer „*Ljudima je nemoguće, ali ne Bogu! Ta Bogu je sve moguće!*“

Budimo hrabri i u novoj godini koja je pred nama i u kojoj nas čekaju mnogi izazovi i preispitivanja i nemojmo zaboraviti na rođeno dijete Isusa, njegovu žrtvu i neizmjernu ljubav. Ostanimo Mu vjerni do kraja, a blaženi Alojzije Stepinac nam poručuje „*Kao što su se naši djedovi čvrsto držali Katoličke crkve, tako ćemo joj i mi ostati vjerni kroz sve bure i oluje.*“

Martina Cuković

VIDOVEČKA BAŠTINA

**“U naše vrijeme imaju povjesnu vrijednost, svakako su vrijedni čuvanja”
(Miroslav Klemm, prof. umjetnosti)**

Zahvaljujući uredništvu i redakcijskom kolegiju na stranicama Župnog lista "Vidik" donosimo redovito priloge iz područja etnologije i etnografije, priloge i sadržaje koji govore, mogli bismo reći, o posljednjim ostacima materijalne i nematerijalne baštine vidovečkog kraja. Sva ta istraživanja trebala bi nas potaknuti da cijenimo naše kulturno nasljeđe, da istražujemo i bilježimo jer ćemo samo tako sačuvati svijest o tome tko smo i gdje su naši korijeni.

Tijekom 2014. godine Radio Megaton emitirao je 15 emisija pod nazivom "Tragovi minulog vremena". Gotovo svi oblici materijalne i nematerijalne vidovečke baštine bili su obrađeni, dokumentirano prezentirani i registrirani.

Uz dan Svi svetih i Dušni dan, a u povodu rješenja kojim je grobljanska kapela Bužanski- Kušević upisana u Registar kulturnih dobara Hrvatske, bila je uključena i priča o vidovečkom groblju, odnosno priča o željeznim grobljanskim križevima. Istina sve ih je manje i manje. Gradnja novih grobnica, uvođenje novih konceptacija uređenja grobljanskih prostora donekle mijenjaju vizure našeg "selског" groblja u koje se, očito, ne uklapaju željezni križevi.

U crkvenoj spomenici vidovečke župe nalazi se podatak da je župnik Juraj Smilanić prvi pokojnik koji je 1787. god. pokopan na današnjem groblju.

1892. god. obnovljena je kapelica Božjeg groba, te je sagrađena mrtvačnica (koja je srušena).

"U brojnom nizu župnika koji su upravljali tom starodrevnom župom bilo je i onih koji ne samo čašću i zaslugama bijahu na ponos domovini" (Spomenica župe).

Na stranicama Vidika često sam spominjala župnika Petra Laurenčića (1810.-1838.) koji je zaslužan za gradnju današnje župne crkve i župnog dvora. Tu je i župnik Ivan Zrinščak (1855.- 29. siječnja 1890.) koji je u Cargovcu, zajedno sa župnikom Lahom, dao 1880. godine sagraditi kapelicu sv. Florijana u koju ponosno, na dan svojeg zaštitnika, odlaze naši vatrogasci. Njega naslijediže župnik Karlo Zabavnik kojega su župljani odmila zvali Karlik. O Karlu Zabavniku mnogo sam pisala na stranicama Vidika. U nizu desetljeća (1888.-1936.) nema segmenta u kulturnom, povijesnom, društvenom i karitativnom životu Vidovca u kojem se ne spominje njegovo ime: kao organizator, osnivač, inicijator, donator ili pokretač nekog projekta.

Obojica spomenutih župnika pokopani su, jedan do drugoga, na vidovečkom groblju.

Snimili smo (Z. Smerke) bezbroj, ornamentikom i likovno bogatih, lijepo oblikovanih i još dobro očuvanih željeznih križeva. Zamolila sam profesora Klemma da ih stručno vrednuje i ocjeni. Navodim njegova razmišljanja:

- Križevi su serijski proizvodi od lijevanog željeza zadnje četvrtine 19.-stoljeće ili početkom 20.-og stoljeća.

Grobovi vidovečkih župnika Ivana Zrinščaka i Karla Zabavnika

- U naše vrijeme već imaju povjesnu vrijednost i svakako su vrijedni čuvanja, ako ne drugačije onda dobrim fotografijama složenima u neku vrstu registra.

- Bilo bi dobro, kad bi to bilo moguće da se kod obnove groba sačuva svaki križ.

- Bilo bi jako dobro kad bi se takvi odbačeni križevi stavili na kup i postavili zajedno na nekom zgodnom mjestu na groblju (kao što su na varaždinskom groblju na početku skupljeni najstariji spomenici i postavljeni u grupu-ono što zovu Pekel).

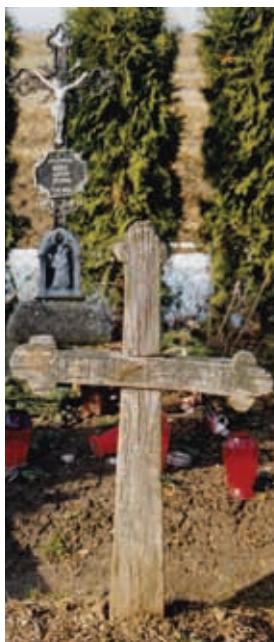
Takvo što bi trebalo predložiti načelnanstvu Vidovca!

- Jednako bi trebalo paziti, kad se koji od tih starih grobova preuređuje, da se može rodbinu pitati bi li poklonili križ za tu svrhu.

Željezni križevi na vidovečkom groblju

Vraćanje željeznog križa na grob župnika Ivana Zrinščaka pokazuje da postoji svijest o našim kulturnopovijesnim vrednotama, da ih prepoznajemo, znamo cijeniti i umijemo sačuvati. Treba poštivaati sve oblike aktivnosti kojima se želi revitalizirati i obnoviti naša baština (KUD-Vidovec, Zeljarijada, Udruga žena), ali ne smijemo dopustiti da se ono što postoji u našoj kolektivnoj svijesti i sjećanju, u našoj usmenoj predaji

kao i materijalni ostaci, da se jednostavno devastira, briše bez pijeteta i poznavanja kulturno - povijesnih činjenica. Moramo razmišljati da je baština vidovečkog kraja naš identitet, svjedočanstvo o našim korijenima na ovim prostorima.

Tim više što na groblju imamo grobnu kapelicu koja je na popisu kulturnih dobara Republike Hrvatske!

"A upravo je zaštita vidovečke baštine jedan od važnih čimbenika za prepoznavanje, definiranje i afirmaciju kulturnog identiteta svih koji žive u ovom kraju"

(Ljiljana Vuglač, Radio Megaton).

Mira Smerke

Prema riječima profesora Klemma ovaj križ bi svakako trebalo sačuvati

Kola za prijevoz pokojnika

zemaljskim potrebama odvukla je misli čovjeka od bitnih stvari za vječnost.

Moderan način života mnogo je toga promijenio pa su se tako promijenili neki običaji vezani uz ukop smrtnih ostataka tijela. Prije četrdesetak godina tijelo pokojnika čuvalo se u obitelji gdje je pokojnik živio. Oko obitelji okupili su se bliski ljudi. Blagoslivljali su tijelo i molitvom se oprashtali od njega. Odlazak tijela pokojnika do vječnog počivališta krenuo je od kuće praćen povorkom ljudi koji su nosili svijeće i cvijeće. U povorci je bio svećenik koji se vozio na "kolaesnu" i predvodio molitvu. Uz njega se vozio i krsni kum koji je nosio blagoslovljenu vodu. Lijes je bio smješten na kola privezana za konje. Oko lijesa nalazili su se vijenci. Na sprovodu su se nosila tri križa: križ sa imenom, raspelo i križ sa ručnikom. Po dolasku na groblje lijes se stavljao na "tearoagle" i nosio do grobnog mesta praćen ljudima. Nakon sprovoda bila je sveta misa zadušnica na kojoj je prisustvovala većina ljudi prisutnih na sprovodu. Nakon mise uža obitelj okupila se u kući pokojnika kako bi iskazala brigu o čovjeku koji je ostao bez svoje drage i bliske osobe. Kad je ovozemaljski život napustila osoba mlađe životne dobi na sprovodu su bile prisutne djevojke u "bjelinama".

U današnje vrijeme čovjek sve manje razmišlja o prolaznosti života. Sve više do izražaja dolaze ovozemaljske glamurne situacije. Sprovod počinje na groblju kod mrtvačnice. Tijekom sprovoda sve manje ljudi sudjeluje u molitvi, ali se puno pažnje posvećuje tome čiji je vijenac najveći i tko je sve pokojniku došao na sprovod. Na misu zadušnicu odlazi samo najuža rodbina. Nakon svete misе karmini su u restoranu i sve se nekako svodi na formalnost popraćenu komentarom "I to smo zbabili."

Koliko danas čovjek daje vremena za sebe, svoj duhovni život i život drugog čovjeka?

Snježana Košić

Tri križa na čelu povorke

Sprovodna povorka prolazi kroz današnji Novi Vidovec

„Boga u svima gledati, Bogu u svima služiti, Boga u svima ljubiti“

Duhovna obnova u Zagrebu, djevojke sa s.
Kristinom

U nedjelju 30. listopada 2016. za Hrvatsku provinciju Karmeličanki Božanskog Srca Isusova započela je jubilejska godina u kojoj će se na poseban način obilježiti i zahvaliti Gospodinu za 100 godina prisutnosti ove redovničke zajednice u Hrvatskoj.

Nadahnute za dolazak u Hrvatsku dobila je utemeljiteljica bl. Marija Terezija od sv. Josipa kada se susrela s hrvatskim iseljenicima u SAD i Kanadi. Uvidjevši njihove potrebe, pisala je svećenicima u Hrvatsku moleći ih da djevojke zainteresirane za redovnički život upoznaju s Karmelom BSI i potaknu ih na rad s hrvatskim iseljenicima. U dogovoru s nadbiskupom Antunom Bauerom istodobno je poslala sestre iz Beča da u Zagrebu otvore dječji dom i samostan. Sestre dolaze u Hrvatsku iz Beča 1917. godine, najprije privremeno na zagrebački Ksaver, a zatim u Hrvatski Leskovac kraj Zagreba. Providnost je htjela da djevojke pozvane u Karmel BSI ne odu u Ameriku već ostanu u

Blažena
Marija
Terezija od svetog
Josipa

Hrvatskoj. Godine 1917. osnovan je prvi samostan u Hrvatskom Leskovcu. Marija Terezija od sv. Josipa je s puno interesa pratila prve korake novog osnutka u Hrvatskoj te je nakon povratka iz Amerike 1920. godine i sama posjetila Hrvatski Leskovac.

Kroz tolika putovanja i osnutke samostana i domova vidljiva je njezina velika revnost i ljubav za Boga, apostolski žar i naslijedovanje Isusa Krista koji je prošao zemljom čineći dobro. To je karizma Karmela BSI: kontemplativni i misijski duh Karmela spojiti s apostolatom i konkretnom brigom za čovjeka u duhovnoj ili materijalnoj potrebi.

Majka Marija Terezija, umrla je 20. rujna 1938. god. u Sittardu u Nizozemskoj, gdje se i danas nalazi generalna kuća Karmela BSI i grob Utjemeljiteljice. Kako je glas o svetačkom životu Marije Terezije dopirao sve dalje, raslo je i pouzdanje u njezin zagovor. Uz brojna uslišanja osoba u različitim potrebama koje su se utjecale u njen zagovor, čudo ozdravljenja je okrunilo njen postupak za proglašenje blaženom. Po nalogu pape Benedikta XVI. beatifikacija se dogodila 13. svibnja 2006. g. u katedrali u Roermondu (Nizozemska) preko kardinala Adrianus Simonisa. Liturgijski blagdan bl. Marije Terezije Tauscher slavi se 30. listopada.

Svoje misli o Utjemeljiteljici izrekao je i bl. Alojzije Stepinac: "Možete biti ponosne na svoju Utjemeljiteljicu, za koju mogu izreći sud ovim riječima: vrijedna je da je sv. Crkva uzdigne na čast oltara radi njezinih izvanrednih kreposti i držim da će sv. Crkva, vođena Duhom Svetim, to jednoga dana doista i učiniti... Napose me dirnula njezina velika ljubav prema sv. Crkvi, za koju je čitav život tako divno radila i za koju je bila spremna žrtvovati i svoj život..."

Sestre Karmeličanke BSI djelovale su kraće vrijeme i u našoj župi. Pomagale su u župnoj katehezi, okupljale djecu i mlade, upriličile posjet njihovih sestara i kandidatica našoj župi te organizirale odlazak djevojaka sedmih i osmih razreda te srednjoškolki na Duhovnu obnovu u njihov samostan u Zagrebu.

Samostan Karmeličanki
BSI na Vrhovcu u
Zagrebu

No, njihovim odlaskom iz naše župe nije prestalo njihovo djelovanje. Sestre, naime redovito mole za sve župe u kojima su djelovale i danas djeluju pa time i za nas.

Bog ih blagoslovio.

Pripremila: Jasmina Canjuga

Prvopricesnici 1994.godine sa s. Hijacintom,
župnikom i učiteljicom

Sveta Fabiola Rimska

Zagovornica rastavljenih brakova

Fabiola di Roma, ugledna rimska građanka i lijčica, kći bogate rimske patricijske obitelji iz 4. stoljeća, svoje tragove ostavila po svojim dobrotnim djelima. Rastavljena iz prvog braka, zbog muža preljubnika i nasilnika, ponovnim brakom kojim je napravila veliki skandal, ostaje sama kao udovica. Nakon javne pokore i podijeljenog oprosta, sasvim je promjenila dotadašnji način života te se vratila u krilo Crkve.

Osnovala je prvu javnu kršćansku bolnicu na Zapadu i u njoj osobno vodila brigu o bolesnicima. Neumorno ih je sakupljala po rimskim ulicama, osobito one koje je društvo odbacio.

395. godine hodočastila je u Svetu zemlju, posjetila je svetog Jeronima i u Betlehemu radila kao domaćica u tamošnjem svratištu svete Paule. Posvetila se proučavanju Svetog pisma te duhovnim vježbama. Željela je stupiti u samostan, ali joj ta namjera nije bila ostvarena, sveti Jeronim smatrao je da njezina narav nije prikladna za samostanski život, te ju nagovorio da se vrati u Rim.

O njezinom životu pisao je sv. Jeronim. Preminula je u Rimu 27. prosinca 399. godine. Zaštitnica je teških brakova, rastavljenih ljudi, te žrtava nasilja, preljuba i nevjere.

Njezin spomendan je 28. prosinca (Nevina dječica).

na trakturu krepala. Od toga sega činilu mu se da će ga više šprica, ima više lukji. Koga got kaj pita, nika dobrega ne čuje. Saki ima svoju pripovest, svoju teoriju, drugu srectvo, a se kak „sveta voda“, niti koristi, niti škuodi. Malo mu je pri srcu leži jer su i tuđa zelja po polju nikut - nikam, jeno gorše od druguga.

V krčmu kak viher doleti Joža. Sedne si k Štiefu. Vidiu je da nekak ni baš pri vuolji. Štief se žali da saki tjeđin šprica zelje i da skorum niš ne spi, već jedva giga. Joža ga oče smiriti. Baš je doma pošlušau prognozu, predviđaju toču. Šteu mu je reči da se unda Bour nebu znalu koje su lukje od „moljcuf“, a koje od toče. Štief se šokiera, ve mu još samo za pounu sreću, treba toča. Joža se preveč ne sikiera, ima samu četiri rede zelja, unak, za sebe, ak bi ga štou prosiu, vreču-dvie ili za „Caritas“. Ako nebu imiu zelja, nebu ga trebau posprouvljati, a niti jesti. Jedino mu sarma ide pod jezik, a drugač nikak.

Još su ni stigli spiti dvie „runde“, eto ti Drašika. Un pak je došiu z nuovim viestima. Ču je, od svojih soseduf, da je zelje, koje je v glouvicama, zbezježalo od nekve, sive gniluoče. Glouvice su trde, za rezati, a notri „gnili“ listi. Uni fejst spametni, veliju virus.

Sousida je bila biesna na svojega Ivu, furt su se svadili dok su ga rezali. Vložili su tulike peneze dok su došli do „flancuf“, a de je umetnjok, srectva, tu se težouki, noufta, jelo i pilo ne računa. Čemu je tuliku špricau. Sej pout je rezdräu kuliku se furt vojziu zi špricu, sim-tam. Ve dok udriežeu glouvicu, muaraju saku čistiti, ili pak ju odrezati i zahititi. Nesme se zmisiliti kak se ranu stoujala, ni kouvu je ni stigla piti, ka je glavaticu zalievala. Kuliku je časa zgubila dok je slinave použe goutila. Tak bi ve od srditusti, najrajši nekuga zagoutila, štou bi ji prvi naletiu. Srmouk Iva ju je nikak ni mogiu ubiediti da je se poduzeu, ali zabadaf. Tu je veliko zlou, „prelepčiva“, virusna bolest. Za virusu pak niema lieka, tu znou saka babica. De se to pujovi, tri leti se nebi smelo saditi zelje, veliju stručnjaki.

V krčmi su si bili zvun sebe. Tri, leti? Kak naš krej more biti bez zelja, a sadi se od pamtvieka. Pri nam niema dosta zemlje, ka bi se tak moglo delati. Već su počeli gruntati i donoušati saki svoje. Ak bi opče, zabrounili saditi zelje, ne bi bilo tri leti ni „Zeljarijode“. Bože sačuvaj, to se nikak nesme dotri.

Joža se odma zmisliu, „Zeljarijoda“ ne bi bila upitna. Naši susedi priek granice sadiju „Varaždinca“. Trebau bi samo nekak zeznati su moljci i biele mušice odletele za jim priek. Misli si, sigurno su je. Une su prefigane, istini za vuolju, kak je, da je, pikeči drouot ih je sigurnu ni mogiu zastaviti.

Antonija Zagorec

„Ima tu kaj istine“

MOKE ZI ZELJEM

Ljudi drougi, nek samo nešće veli da je zi zeljem lefko. Ko ne verje nek pruoba. Napali su ga črvi, moljci, biele mušice, vuši, siva gniluoča, rak, použi, gousenice i se drugu ka leti i gmiže. To letu, točku na „i“ je diela i toča, i to dvoa pout.

Nije lefko ni ljudima. Štief sedi v krčmi. Sej je zmoučeni i pospouni. Do dvie vure v nuoč je špricau. Muorau je tak, veliju da su tu nekvi nočni moljci. Po kmici im je zelje najfiniše pa ih je misliu potamaniti. Prevariu se, dok jene tamani, drugi se ležeju. Srdit je, još je de got gajzui po „redu“ jer mu je jena loumpa

Svjeća

za prabaku

Neka ti njen svjetlo
uvijek bude put do neba.
Ona nek ti bude radost u tuzi,
svjetlo u tami.

Za tebe sjat će znaj
svijeća ljubavi i dobrote.
Ona nek bude tvoj mali raj.
Uvijek će u njoj biti toplina,
a ponekad i tišina.
Kako svijeća gori,
u mom srcu dobrota zbori.

Lana Tomiša

Andrijana Šantek

„Nečem čuti žmefke riječi“

Nečem čuti žmefke riječi!

Navek ja bum tu
i v bolesti i sreći.

Nek nigdar nebum slabe volje
da nam vu tem kratkem životu
bude bolje!

Očem čuti lepu reč,
da žmefke nebu več.

Larisa Bistrović

Ema Bosilj

Život

Hvalite život svim srcem i
dušom svojom jer život uvijek
nudi nešto novo. Bog nam je dao
život, on je onaj koji nas voli.

Postoji jedan plamen. To je
plamen života. On gori sve do
smrti. Kad on izgori, duša odlazi
u nebo.

Stela Benček

Emina Težak

Svjeća

za prabaku Milku
Ona je kao tišina,
topla k`o toplina.
Svjetlu donosi mir,
brzo kao vir.

Blješti kao sunce
i njezin plamen
ljubavi je znamen.

U nebo poslat ēu je ja
da te čuva, bako moja!

Marta Canjuga

Noa Trglačnik, DV Škrinjica

Čarolija rieči

Rieči moreju rastoužiti,
une moreju razveseliti.

Rieči se moreju faliti,
rieči se moreju žaliti.

Neke su rieči mefke,
a neke pak jako teške.

Rieči moreju se,
jer su une čarobne.

Rieči su totu da nas
čez život vodiju
i furt z nami budeju.

Itak, najlepše su mi
mamine mefke rieči
gda puspana idem leći.

Hana Botić,

Ka se rieči moreju

Rieči moreju sakuga
zdignuti do neba,
ak ti prijatel nekaj
lepo veli...

Rieči moreju
dušu nahraniti,
rieči moreju
srce zdrobiti...

Najlepše vu
življenju je
ak z tuoplim
riečima
nekumu život
lepšim moreš
napraviti...

Luka Pozder,

Krizantema

za baku Mariju
Ja te čuvam,

ti si topla,

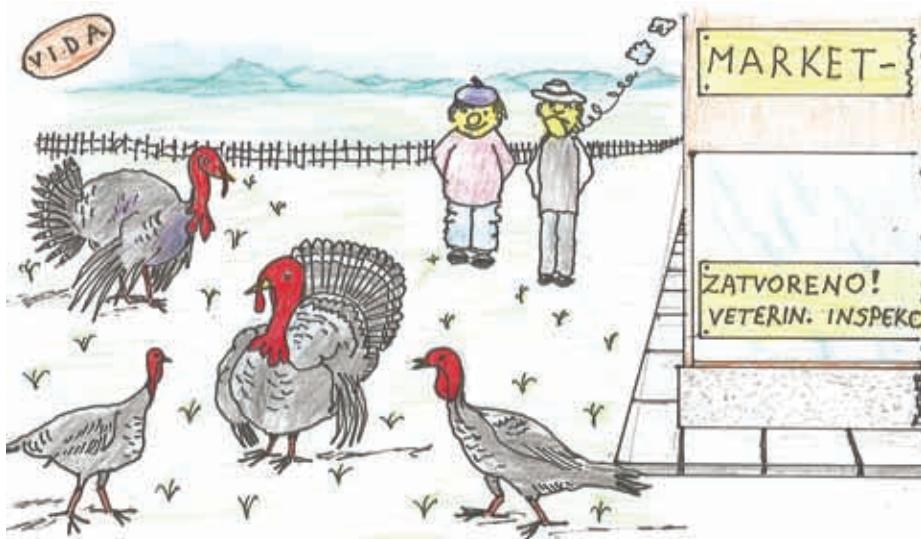
ti vidiš sunce i oblak.

Ti si moja baka,
ti vidiš lijepu livadu,
ti si sreća
ti daješ ljubav.

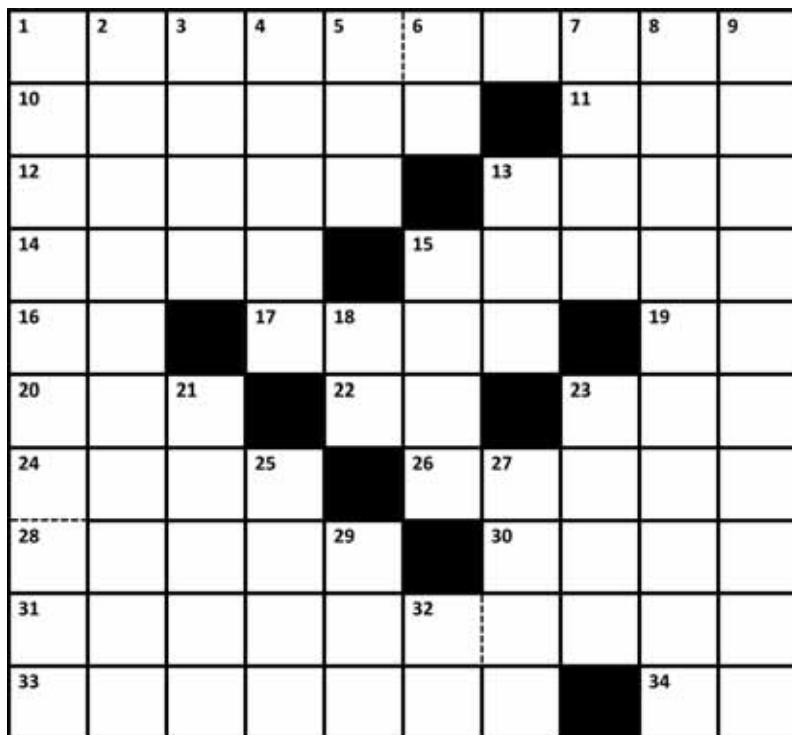
Ti si moja tuga,
ti imaš ruku mekanu,
voliš tišinu.

Ida Špiranec

KARIKATURA I KRIŽALJKA

SAD BUDE: „KUPUJMO HRVATSKO ?“

VODORAVNO: 1. Večer prije Božića, **Badnjak**, 10. Naziv jednog od zviježđa, lovac, (množina), 11. Glina, ilovača, 12. Fluidno, karakteristika onoga što ima sposobnost protoka, 13. Ime popularnog glumca Bešlagića, «Naša mala klinika», 14. Nekadašnja Ivanečka tvornica alatnih strojeva, 15. Naziv za dokument kojim se službeno objavljuje zakon ili uredba sa zakonskom snagom, edictum, 16. Peto i osamnaesto slovo abecede, 17. Jednako, identično, 19. Kratica za «televizija», 20. Mreža (engl.), 22. Pokazna zamjenica, ovo, 23. Slovensko, osvježavajuće, bezalkoholno piće od narande, 24. Koraljni, prstenasti otok, 26. Horizont, linija koja dijeli nebo od zemlje, 28. Dio vodoinstalaterskog materijala, spoj za cijevi i isl., npl., 30. Dio pluga, lemeš, raonik (množ.), 31. Vrsta mehaničarskog alata, ključ, viličasti, 33. Voditi duge razgovore u cilju da prode vrijeme (bosanski žargon), 34. Rimski broj za jedanaest.

OKOMITO: 1. Noć rođenja Isusova, 2. Grana matematike, algebra, geometrija, 3. Američki model, burleskna plesačica, kostimografkinja i povremena glumica, bila u braku s Marilyn Mansonom, Von Teese, Ditka odmila, 4. Proizvod Coolinarka, kroksi -njoki parmigiano, njokci, njoke, kroketi, 5. Ana u vokativu, 6. Rimski broj za šest, 7. Čarolije, čaranja, 8. Poznata švedska kompanija za proizvodnju kućanskih aparata, 9. Otapala, rastvori, tvari za rastvaranje, 13. Pokojni slikar Murić, 15. Igrač Chelsea i reprezentacije Kameruna, Samuel, 18. Splitska auto-oznaka, 21. Vrsta plavog, poludragog kamena, Topaz, dobio naziv za vrijeme antike po otoku Topazosu, 23. Grad na Kupi, u Karlovačkoj županiji, Stari grad, 25. Austrijski nogometni klub iz Linza, austrijska regionalna liga centar, 27. Brci, mustači, brkovi (skr.), 29. Ljevaonica i tvornica armatura, 32. Informatička tehnologija,

Sastavio: Pozder Marijan

*Hvala ti, dobit Bože,
na svim tvojim dobročinstvima
kojima nas nesebično daruješ!*